

Cuối cùng thì, sau nhiều năm, hàng trăm tàu đánh cá, hàng ngàn ngợ dân Lý Sợ n đã bị “tàu nợc la” đâm chìm ghe, bắt cóc, đánh đập dã man, cướp tàu, cướp ngợ cu, đòi tiền chuộc, thậm chí bị bắn giết...

Quốc Hô i Viêt Nam cũng pha i “bắt buôn c” gi tay thông qua Luật về dân quân, t về đề cho ngợ dân... t cấu lấy mình!!!

Thật đúng với 5 phợ ng châm cu a dân gian đang “phát tán” khắp nợc đề ngợ i ca phợ ng cách vĩ dân, do dân, phục vụ dân cu a Đa ng và Nhà nợc ta:

Đa ng chi tay! Nhà nợc ra tay! Quốc hô i gi tay! Mắ t trâu n võ tay! Thăng dân trắng tay!

Hôm 23/11/2009, dợ tha o Luật dân quân t về đợc thông qua với tỷ lệ hợ n 89% số đợ i biên u tán thành và sẽ có hiệ u lợc kể từ ngày 1/7/2010. Theo Luật này thì ngợ dân pha i tham gia dân quân, t về . Các đợ a phợ ng pha i tợ chức lợc lợợ ng dân quân, các cợ quan pha i tợ chức tợ về đề đóng góp cho nên quốc phòng toàn dân.

Mỗi đợ i tàu cá sẽ có mô t tợ vợ a đánh cá vợ a thi hành nhiệ m vụ cu a dân quân, t về . Nhà nợc sẽ trang bị súng và sẽ phối hợ p với biên phòng, ca nh sát biên n và ha i quân đề ba o về chu quyền lãnh thổ và ba o về ngợ dân.

Thế là ngợ dân Lý Sợ n sợợng nhé! Từ nay ngợ dân Lý Sợ n ra khợ i đánh bắt cá sẽ không còn pha i sợ “tàu la” hiếp đáp nợa nhé! Sợợng thì thôi!

Đa ng và Nhà nợc ta phen này nhất đợ nh sẽ xắn tay áo, bặm môi, trợ n mắt, giợ nă m dấm lên cao quyết ba o về lãnh ha i và ngợ dân khốn khô cu a mình, quyết ăn thua đợ với “tàu la” chợ không còn sợ mà run rẩy nhợ thần lẫn đợ đuôi, ruợ t rợ nhợ gợ pha i cáo trợc đây!

Ngô i viết đi nh hô khô u hiê u mô t phát đê tung hê Đạ ng ta nh ng e rằng còn quá s m s bi hổ nên la i thôi! Đành: Hãy đ i đấy!

Như la i ngày nào, mấy năm tr c, hàng đoàn ghe, thuyền đánh cá cu a ng dân Lý S n đang hành nghề quanh vùng biê n quân đạ o Hoàng Sa nh t bao đ i nay bỗng d ng bi mấy “tàu la ” cu a “n c la ”, treo c đơ v i 5 sao vàng, xông t i nh hô đoi trên b , nh cá m p d i n c, l p đâm chĩm, l p đánh c p, thu gi ng cu , l p bắt ng i giam gi trê đạ o đê đòi tiên chu c. Không ki p trao tiên chu c liên bi đánh đ p dấ man. Gia đĩnh na n nhâ hoang mang khiếp đạ m, s hĩi cùng c c, vô i vàng kêu c u v i Đạ ng, v i Nhà n c Xã nghĩa xin ra tay c u giúp.

Nhà n c thay v i, điều đơ ng ca nh sát biê n, ha i quân “vào cu c” nhanh chóng xông ra biê n, nô súng đĩi đùng, đánh đơ i lĩ c p cho dân nh thì Đạ ng ta la i đạ y bà Nguyễn Ph ng Nga ra đĩng tr c biê n, gi tay chi cho , miê ng nói làm xàm nh con me diên, chặ ng nhậ p nhĩ gĩ v i chuyê n “dầu sôi l a bo ng” cu a gia đĩnh na n nhâ đang kêu khóc ai oán v i chông, con đang bi bo n “n c la ” giam gi hành ha ngày đêm.

T ng t ng ca nh mu Nguyễn Ph ng Nga đang đĩng trê b huyê n đạ o Lý S n, đầu vắn khăn, xo a tóc đuôi gà, xắn váy lên tâ n be n, mô t tay vố háng bôm bôm p, mô t tay chi ra biê n, miê ng ca bài ca “Nh có Bác Hô trong ngày ô hô ai tai!...” mô t cách tha m thiết:

-Viê t Nam có chu quyền không thê tranh cãi v i hai quân đạ o Hoàng Sa và Tr ng Sa và các quyền chu quyền và quyền tài phán đoi v i vùng đạ c quyền kinh tế và thềm l u c đi a cu a mình theo Công c cu a Liên Hiê p quốc vê Luâ t biê n năm 1982...

nó v a buồn c i, v a mĩa mai làm sao. B i cái bài ca con cá này nó đã cũ mêm nhiều năm quá rồi. T cái th i bà Phan Thúy Thanh còn ăn trâu ngoáy đến lúc ông Lê Dũng nhai ke o “xuy uynh gum”, gi đĩ lĩ t mu , nó cũng chi có bấy nhiêu đó c l p đi, l p la i. Ng i ta chi nhĩn mu nhếch mép mô t cái là đã biết mu sắp nói cái gĩ rồi.

Vĩ la i, bo n “tàu la ” mỗi khi nghe ng i phát ngôn cu a Đạ ng ta, “v a là tông chí v a là anh em” m i ha miê ng ra ch a ki p nói gĩ thì lậ p tĩc đã bi bo n chúng dĩ vào mồm cái “bùa á khô u” tĩc cái công hàm cu a “Bác” Hô v i anh Thu tĩng Đông Vầu lén ký năm 1958, công nhậ n hai quân đạ o này thu c chu quyền cu a chúng rồi thì chúng đâu cần tranh cãi làm

chi nãa.

Chỉ trong vòng một năm, từ đầu năm 2009 đến đầu năm nay, tàu “nợc la” đã bắt giữ 36 tàu đánh cá và 473 ngư dân Việt Nam, tịch thu hết tàu thuyền, ngư cụ, hải sản của ngư dân. Riêng ngư dân thì bị giữ lại để đòi tiền chuộc từ thân nhân của họ. Tiền chuộc cho mỗi người gần 200 triệu đồng. Đến nay vẫn còn 12 người bị Trung Quốc bắt giữ vì không có đủ tiền để chuộc.

Ngày 1/4/10, Nguyễn Minh Triết khi đến thăm hòn đảo tranh chấp Bãi Ch Long Vĩ nằm giữa khoa ng Ha i Phòng và Ha i Nam của Trung Quốc, đã nói rằng: “Việt Nam sẽ không cho phép bất cứ ai xâm phạm lãnh thổ của chúng ta, biên đảo của chúng ta”. Chúng ta không tham của ai nhưng một tấc đất của quê hương chúng ta cũng không nhân nhượng”.

Lập tức, ngày 30/4/10, một bài báo xuất hiện trên trang mạng Trung Quốc nhan đề: “Trung Quốc phải dùng vũ lực để tấn công bỏn Việt Nam lòng lang da sói” với giọng điệu hết sức hiếu chiến, hàm hồ, hung hăng đòi giết dân Việt Nam để lấy máu tế cờ khi kh i quân đánh chiếm Hoàng Sa (Sát Việt khẩu vi Nam Sa chi chiến tế kỳ) và gọi Việt Nam là một bỏn “oắt tĩ, nợc lỏi con, một nợc vô liêm sĩ, tiêu nhân bi ôi không biết xấu hổ...” (bài di ch của GS Vũ Cao Đàm)

Ngài Chu tịch Triết nghe thấy, hãi quá, bèn ủy Phùng Quang Thanh, Bộ Tr ng Quốc phòng CSVN ra nói lại với báo chí hôm 11/5/2010, sau cuộc họp các Bộ tr ng Quốc phòng ASEAN Hà Nội, để vượt lo ng, vượt ng c cho Trung Quốc bớt giận: “Quan hệ với Trung Quốc hiện nay có thể nói là rất tốt trên tinh thần đối tác, hợp tác chiến lược toàn diện, trên tinh thần 16 chữ vàng và 4 tốt. Chúng ta là láng giềng hữu nghị, là đồng chí, anh em. Vấn đề biên Đông cũng cần đàm phán hòa bình để từng bước gia i quyết, và phải hết sức kiềm chế, không để các thế lực thù địch bên ngoài lợi dụng, kích động để chia rẽ quan hệ hai nợc Việt Trung, không để chia rẽ giữa Đảng, Nhà nợc ta với quần chúng nhân dân”.

Phùng Quang Thanh có lẽ cũng vì rét quá nên c ng âu, nói quá trớn rằng : “... phải hết sức kiềm chế, đừng để nh ng thế lực thù địch bên ngoài lợi dụng...” P.Q.Thanh đi nh nói ai? Rõ ràng Ngài Triết vừa mới nói xong! Qua là ki ch bỏn của Bắc Bộ phụ không “ăn d” với nhau rồi!

Nhưng cho dù Triết và Thanh xúm nhau ve vướn, mìn trớn, bầy đĩ cách mấy đi nữa, thằng Tàu phù mọt khi đã ngấm món ngon trong miệng rồi thì để gì nhả ra. Ngày 29/4/10, trức mọt ngày có bài báo sả c mùi máu tanh ấy, bọn Tàu đã ra lệnh cấm đánh bắt cá, áp dụng cho hải phận từ vĩ tuyến 12 phía bắc quân đảo ở Trường Sa cho tới vùng biên quần quanh đảo Hoàng Sa, bắt đầu từ ngày 16/5/10 và sẽ có hiệu lực từ ngày 01/8/10.

Đây là lần thứ hai trong hai năm qua, Trung Quốc đã ra lệnh cấm đánh bắt cá trên lãnh hải Việt Nam.

Theo ước tính của giới chức địa phương, hàng nghìn ngư dân Qua ng Ngãi sẽ bị ảnh hưởng và kéo theo hàng nghìn người làm dịch vụ nghề cá.

Tuy nhiên theo người dân thì số thiệt hại còn nhiều hơn thế nữa. Ông Võ Thu, chủ đội tàu đánh bắt xa bờ xã Phổ Thạnh, huyện Đức Phổ, cho rằng: “Chỉ có vồn ra khơi xa đánh bắt thì mới mong làm giàu từ nghề biển. Trung Quốc đã ra lệnh cấm đánh bắt suốt ba tháng liên trên biển Đông ảnh hưởng đến đời sống của hàng chục ngàn ngư dân miền Trung”.

Còn ông Trung tính toán, nếu tàu cá của ngư dân không ra khơi đánh bắt được thu nhập thì cũng đồng nghĩa hàng loạt dịch vụ hậu cần nghề cá phải đóng cửa. Người lao động tại các cảng cá, làng chài cũng có nguy cơ rơi vào tình cảnh thất nghiệp, cuộc sống gặp nhiều khó khăn.

Một số chủ tàu đánh bắt xa bờ khác hoang mang, lo lắng đã đưa tàu về neo tại bến cảng, phụ bắt nằm chờ.

Trong khi trên thực tế người dân Lý Sơn hàng ngày dong thuyền ra khơi hành nghề phải đối mặt với số sống chết của bọn Tàu ô ăn cướp trên biển thì trên bờ, bọn quan chức công an sa an toàn trong những công thức sang trọng, an toàn cứ tuyên bố lếu láo, vung xịch chó, kiêu u xúi tre ăn kít gà.

Ông Trường Ngô c Nhi, Phó chủ tịch UBND tỉnh Qua ng Ngãi tuyên bố: “Việt Trung Quốc

đưa ra lệnh cấm ngư dân đánh bắt cá trên biển Đông bao hàm cả quân đảo Hoàng Sa, Trường Sa là hành động vi phạm nghiêm trọng đến chủ quyền lãnh hải của Việt Nam. Do vậy lệnh cấm của Trung Quốc không có hiệu lực đối với vùng lãnh hải Việt Nam. Tiềm Qua ngư Ngãi kêu gọi ngư dân đoàn kết, thành lập tổ, đội tự qua n tàu thuyền hỗ trợ lẫn nhau tiếp tục vươn ra khơi đánh bắt thủy sản bình thường”.

Ông Trần Cao Mưu, Tổng thư ký Hội cá Việt Nam cũng nói: “Chúng tôi vẫn khuyến khích bà con đánh bắt trên những vùng biển thuộc lãnh hải Việt Nam, kẻ cả quanh hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa”.

Ông Nhi và ông Mưu đứng trong bãi lầy tiếng hò hò u hiều, xúi ngư dân Qua ngư Ngãi cõ viếc ra khơi đánh cá bình thường vì lãnh hải là của mình mà, nhng lại đi cái chuyện nếu nh bị bỏ n Tàu phù tái diễn cái canh húc bè tàu, đánh cướp, bắt ngời đòi tiền chuộc c “u nh kỹ”, “vũ nh câ n” thì ngư dân sẽ phải làm sao đối phó đề giữ tính mạng và tài sản?

Thật là cả một bộ n vô trách nhiệm, nói bả, nói lấy đợc mà không một chút đo lường xấu hổ với ngời dân của mình.

Chỉ đợc có mỗi đảo tá Bùi Phú Phú, phó chỉ huy trưởng Bộ đội biên phòng Qua ngư Ngãi thì khuyến cáo ngư dân nếu gặp trờ ngời “hãy liên lạc sớm với cơ quan chức năng để có giải pháp can thiệp, bảo vệ kịp thời” Đây cũng là một kiêu u nói huê vồn. Liều Bộ đội biên phòng khi nghe ngư dân kêu cứu có dám chạ y tàu ra cứu không? Hay là lại vãi cợt, vãi đái trong quần nh trong thời gian qua, chẳng có một mống nào của cái gọi là “lực lượng quân sự anh hùng ta” ló mặt, thò đầu ra biển cứu dân!

Suốt mấy năm liên, biết bao nhiêu là người kêu cứu của ngư dân Lý Sơn, những gia đình có thân nhân bị giết, có ngời bị bắt đòi tiền chuộc pha cả cầm cổ nhà cửa, bán vợ đợc con, đề có đợc tiền mang ra đảo chuộc ngời thân về mà nào thấy một ai của cái “chính quyền nhân dân” từ Bộ Chính trị đến Nhà nước, từ Trung ương đến địa phương, ra tay hay có một lời giúp đỡ, hỗ trợ, uy la o tinh thần hoặc vật chất cho các nạn nhân.

Từ đâu chí cuối, ngời dân đều phải lo lắng sợ an nguy của mình.

Vậy chớ bỏ đồ i anh hùng, ha i quân anh hùng, công an, ca nh sát anh hùng cu a Đa ng ta đang làm gì, ở đâu mà không ra tay ba o về dân?

Xin th a! L c l chuyên chính cu a ta giờ đang pha i dàn rô ng, trải mo ng ra khắp n c dôn hết mo i nô l c đề đối phó, trấn áp, tiêu diệt t bo n “pha n đồ ng” l i du ng tôn giáo, l i du ng t do ngôn luận, cấu kết v i các thế l c thù địch đề âm m u l t đồ Nhà n c ta. Bo n “pha n đồ ng” hiên nay nô i lên rất nhiều, â n núp khắp n i. T Nhà th đến Nhà chùa, Tin Lành, Phâ t giáo Hòa Hâ o... trên trang ma ng, máy vi tính, báo chui...Thâ m chí chí có “Bốn con c...ă c (cũng có thể) l t đồ đ c Đa ng và Nhà n c ta”. Và “Đ...u (cũng) làm a nh h c ng đến an ninh quốc gia” **

Cho nên, l c l ng bỏ đồ i, ca nh sát, công an dù đã có ca triê u vẫn thiếu hu t, pha i thuê m n thêm bo n đầu gấu, côn đồ, du đa ng và “nhân dân t phát” m i đu nhân số cho viên c truy lùng, bao vây, trấn áp, tiêu diệt t bo n “pha n đồ ng” đề giờ v ng chế đồ ta.

Vì vậy, ng dân Lý S n dù có bi “tàu la ” bắn chết mô t số, bắt giờ mô t số... cũng là mô t hành đồ ng dng ca m, hy sinh cho Đa ng thôi. Đó là “dân quyết t cho Đa ng quyết sinh” ấy mà.

Trong lúc mô t số ng dân neo thuyền ta i b , cam tâm nhi n đối đề cho... “tinh h u nghiê Viê t Trung không bi s t me ”, còn la i đa số vì đói quá, vì vay tiền nô p chuô c tr thành n nân chng chất đành pha i bỏ ra “bám biê n” đề kiếm ăn và tra n , dầu biết chắc rằng sẽ bi “tàu la ” mang c đo sao vàng anh em xua đuô i, bắt giờ, đòi tiền chuô c... chớ không pha i vì nghe l i xúi da i cu a các ông lãnh đa o.

Ông Trần Hoàng Lan, mô t ng dân Lý S n, khi hay tin Quốc Hô i v a thông qua “Luâ t về dân quân, t về ...” m ng quá, s ng rên lên, bèn vô i vàng viết th chúc m ng và cảm n “Kính g i các vi lãnh đa o Đa ng, Nhà n c Viê t Nam” có nhiều đo n rất ca m đồ ng, xin l t trích ra đây mô t vài hàng đề đồ c gia t ng lăm:

“T trung tuần tháng 5 đến tháng 8 hàng năm, Trung Quốc la i ra l nh cấm đánh cá trên biê n Đông. Ng dân chúng tôi la i b c vào kỳ “ng nhàn”vì vậy có đ rất nhiều th i gian đề viết th g i đến quý Ngài, chúc quý Ngài s c kho e đề có thể đu s c nói to thêm lên, đánh thép h n, tr c công luâ n quốc tế về chu quyền biê n đa o Viê t Nam. Dù nh ng l i này chă ng

bớt đi để c nhng vụ đâm chìm tàu, bắt b, đòi tiền chuộc c cu a Trung Quốc, nhng nó cũng làm c mô t viê c là làm “khoái cái lỗ tai” cu a chúng tôi... Vừa rồi Quốc Hô i đã thông qua Luât thành lập dân quân, t về biên, sẽ trang bị vũ khí cho ng dân để ng dân vừa đánh cá vừa t ba o về mình, ba o về vùng biên n n c nhà... Cĩ nghĩ đến cái ngày c phát súng, bô đông phụ c t về, mũ có sao, miê ng hát vang bài ca truyền thống t về biên là ca m giấc lằng lằng, sung sng la i dâng trào trong lòng chúng tôi...”

Th vừa mới viết đến đây thì ông Trần Hoàng Lan hay tin thuyền trng Tiêu Viết Là vừa mới c tha về sau khi đã nộp tiền chuộc cho b n “tàu la” o Hoảng Sa. Ông Là cùng hai con trai bi b n c đo sao vàng “n c la” bắt giam gân mô t thág biê t vô âm tín. Đây là lần bi bắt th t. Gia đình ông đã tán gia ba i sa n trong ba lần tr c. Lần này v ông dù đã m n t 4 sô đo cũng chỉ vay c có 40 triê u đồng. Nhiều báo tng thuât chuyên cu a ông đều thông câu chót: Ông Tiêu Viết Là biê u tng cu a lòng dũng ca m yêu n c “Quyết không bô biên”. Nhng ông Là vì ít hoc, không hiê u nhng gì báo chí nói, ông phân bua rằng: “Vĩ miếng c m manh áo, n nân mà pha i nhắm mắt đ a chân, liêu ma ng ra kh i kiểm tiền tra n . Giở bống thành ng i dũng ca m yêu n c, thấy la, nghe nô i da gà quá”.

Lần này c tha về ông Là kê chuyên: “Khi bi bắt và đ a về nhốt o Phú Lâm, mấy ngày đầu tui c go i lên làm viê c. Họ nhâ n ra tui bi bắt mấy lần tr c đó nên c i rồi ho i: “Có pha i chính phụ Viê t Nam cấp dậu cho các anh ra đây hay không? Mỗi tàu các anh ra đây c cấp 2 kh u AK có đúng không? Họ i xong, ca b n chúng cùng phá lên c i lên hồ hồ, chng to chúng rất coi thng luât t về biên n cu a ta lắm”!

Ông Trần Hoàng Lan nghe xong, s toát mồ hôi, v i viết thêm nhng dòng sau đây:

“Nhng mng thì mng vẫn không kho i lo. Mấy kh u súng bô binh trên tàu đánh cá làm sao chống cho i c với tàu ng chính. Rồi l bi bắt, trên mình có súng, bi đánh đầ p buô c pha i nhâ n là nô súng tr c, thâm chí có thể pha i nhâ n là ha i tã c là cái chắc. Đến c s này thì vẫn đề không đng o chô “bi đòi tiền chuộc” n a. Chng thà không mang súng, l bi bắt, nộp tiền chuộc còn có c may sống sót. Nh vâ y viê c mang theo súng, không có tác du ng la i vô cùng nguy hiê m. Vì vâ y chúng tôi đề xuất thay viê c trang bị súng ống cho ng dân bằng viê c trang bị cho mỗi tàu đánh cá mô t kh u hiê u ghi rõ “16 chĩ vàng”. Chúng tôi hy vọng với loa i vũ khí này sẽ h u hiê u h n, nó sẽ vừa ca nh báo vừa nhắc nh “ba n la” nh tĩ tình h u nghi Viê t Trung mà tôn tro ng chu quyền cu a ta. Nó kết h p ca “c ng” lẫn “nhu”, ng dân chúng tôi l có bi bắt la i nộp tiền chuộc, thế là xong”. Còn tốt h n n a thì hồ tr cho chúng tôi tiền chuộc để l bi bắt thì mau chóng c tha. Chúng tôi nhắm tính nếu Nhà n c không mua tàu ngầm và máy bay thì số tiền đó dùng

đề chuộc chúng tôi để vài chuộc năm cũng chừa hết”.

Lá thư đưa đi đến người dân Lý Sơn gửi đi hơn một tuần thì nghe tin Quốc Hội đã triệu tập họp một phiên họp khẩn cấp để xem xét nội dung bức thư và tìm ra phương pháp hiệu quả hơn để giúp người dân có thể thoát khỏi nạn đói cho mình an toàn hơn, chắc chắn hơn.

Tổng Bí thư Mặt trận đã vội vã triệu tập Ủy ban An ninh Quốc phòng của Quốc Hội là Lê Quang Bình lên mạng nhốt tối tăm mắt mũi và chỉ thị phải cấp tốc tìm ra giải pháp tối ưu để bổ sung khoản mất mát với dân Lý Sơn.

Sau ba ngày, đêm không ăn, ngày không ngủ, Ủy ban An Ninh Quốc phòng của Quốc Hội đã nhả ra những bất cập trong Luật thành lập dân quân tự vệ - biên độ dao, vì lúc giữ tay biên quyết cố nhiên đưa biên ngủ quên không nghe nội dung Luật nói cái gì, cả bọn cứ giữ tay “nhất trí” theo pha xa Páp Lốp của tiếng búa gỗ. Giữ thấy bọn dân ngu khu đen va ch ra cái ấu trĩ của Luật có lý quá không cái vào đâu được. Nhưng vẫn chừa có sáng kiến nào được đề xuất mà dù “ánh sáng nghị quyết” của Đảng cao tới mấy ngàn “watt” vẫn chiếu sáng quắc trên trán nhà Quốc Hội.

Ông Lê Quang Bình, Ủy ban UB, làm bà m:

- Ờ nhỉ! Hai khâu A.K làm sao mà chống được tàu Ngô Chính với súng đưa đi bác, tên là a? Khéo làm trò hề trước mắt bọn “nước la”! Còn thành lập tổ, đội kéo dãn, kéo đồng tu là một chỗ, đã không thể giảng lý đánh bắt cá được, (Thật ngu! Đánh cá mà làm như đi rừng hay đi núi, đi đông để tránh nạn cướp bóc) càng dễ cho chúng nắm óc, kéo đầu ca lữ, khó lòng mà cha y thoát được một tàu! Sao lúc đó mình u mê ám chấp ng vâng y cả! Ngu rồi là ngu!

Than không trong lòng một hồi là ngâm nghĩ một lúc, Lê Quang Bình chợt la to lên một tiếng như “cô đồng, bà cốt” thỉnh linh có được “tổ tiên ng Hộ Chí Minh” nhả vào:

-Tìm ra giải pháp rồi! Giải pháp tuyên bố với!

Đám đa i biêu nhân dân đang ngu gà, ngu gà t nghe tiếng la, giã t mình cứ t...ng công an cu a Tô ng cu c 2 đến m i làm viê c, hốt hoa ng m mắt ra, vẫn thấy mình đang ngồi ho p, m ng quá, nhốn nháo lên:

-Có gia i pháp hay rồi à! Thâ t không? Xin đồng chí Chu nhiê m báo cáo nghe th !

-Chuyê n bí mậ t phát súng cho ng dân đã bi “n c la” biết rồi, chúng sẽ có ch ng c rành rành đề thi t ng dân dễ h n. Nay ta sẽ không phát súng mà chỉ da y võ cho ng dân đề chiến đấu v i chúng. Đó là th vũ khí không tiếng nô mà la i h u hiê u nhất.

-Da y võ? Võ gì? Võ Tàu, Ta, Thái, Nhâ t hay Đa i Hàn? Mà ch ng nào thì bắt đâu? Nếu bây gi bắt đâu thì biết đến đ i cha nào ng dân Lý Sợ n mới có thể x du ng võ nhuần nhuyễn?

Đám ruồi bu đa i biêu nhân dân nghe Lê Quang Bình đ a ra đề nghị “da y võ” có h i h ng “tiê u thuyết võ hiê p kỳ tĩn” nên tên nào cũng nhao nhao đă t vấn đề coi bô rôm ra lăm.

Đ i cho đám ăn ha i đái nát im dân, Lê Quang Bình mới thông tha nói rõ cái sáng kiến cu a mình:

-Gia i pháp cu a chúng ta sẽ rất đ n gia n mà h u hiê u “chăm phân chăm em i”. Ta chỉ cần da y cho ng dân hai thể võ cô truyền cu a dân tô c là “chiến thắng ất về ta”. Bác Hồ nếu sống dâ y chắc cũng pha i làm th , hô khâ u hiê u: “Vân thẳng vút lên cao” ngay!

-Nói vào vấn đề đi! A i ví dâu mấi! Buôn ngu bo me đây! đó mà Hồ v i Ao!

Có mấy anh đa i biêu bu ng phê có lẽ là đang đói ph rêu nên lâu lâu trong miê ng, cứ đề Bác ra mà chỉ chiết, rất tô i nghiê p. Lê Quang Bình muốn câu gi cốt đề cho mo i ng i sốt ruô t, nh thể cái sáng kiến cu a mình tăng thêm phân giá trị và quan tro ng, nên liếc mắt thấy nhiều cái ngáp dài, sái quai hàm cu a đám ruồi bu ngồi ngã nghiêng, ngã ng a d i, thấy đã đúng lúc, mới bắt đầu gia ng rõ:

-Ta sẽ dạy cho ng dân hai thể võ đ c chiêu gồm: Cầ u x c xú quách và Ha i đê tâm châu. Hai đ c chiêu đó diễn nôm ra là “Chó gắ m x ng” và “Cua biê n mò ngo c”. Nói mô t cách nôm na bình dân dễ hiê u là ngón võ “chó cắn trôm” và “bóp dế”. Này nhé! Khi bo n lính “tàu la ’ nha y sang tàu cu a ta thì ng dân xúm la i đê chúng ra, tay thì bóp dế, miê ng thì cắn, ca p. Diễn biến sẽ rất nhanh, êm thấm, go n gàng. Bo n lính trên tàu Ng Chính sẽ bắt ng tr tay không ki p. Chết là cái chắc.

Đến lúc này thì ca đám đai i biê u cu a n c Đai i ngu Xấ nghĩa m i hiê u ra và phá lên c i ha há, hô hô, lấy làm thú vi h n câu chuyê n điệu hê cu a Ngai Nguyễn Minh Triết kê về hai n c Viê t và Cu thay phiên nhau gác cho nên hòa bình ngu rất ngu và vô duyên. La i đ i cho cái đám ruồi nhâ ng c i xong và ng ng tiếng vỗ tay, Lê Quang Bình m i nêu câu ho i g i ý:

-Vấn đề hiê n gi là pha i tìm gấp thầy gio i võ cu a hai bô môn này đê m khóa ho c cấp tốc cho ng dân, càng s m càng tốt, tránh cho dân đ pha i nô p tiên chuô c thêm cho bo n “tàu la ”.

Mô t đai i biê u ti nh Gia Lai xin tiến c bà Vũ thi Hiên, Thiếu Tá Công An thành phố Pleiku. Bà này có thành tích về môn tra tấn pha m nhân bằng ngón “bóp dế” rất nghệ. Mu c s Tin Lành là MS Chính, gan lì là thể mà ngày 16/9/06 bi bà bóp dế đánh pha i “bó tay chấm com” là mô t thành tích đáng nê . Thành tích này hiê n còn l u la i trong tâ p ky yếu cu a Công an ti nh Gia Lai đê làm tài liê u cho công an viên ho c tâ p. (Báo VietnamNet.)

Mô t đai i biê u khác ti Sài Gòn tiến c cô giáo Khô ng Nh Mai, giáo viên thê du c, thê thao tr ng Marie Curie, quâ n 3 thành phố HCM, chuyên nghệ “véo chim” các em nam sinh. Kinh nghiê m 10 năm. (Báo Tuổi i Tre)

Toàn thê đại biê u đều gi tay nhất trí cho n ngay hai bà này làm huấn luyê n viên vĩ thành tích cu a ho ca n c đã biết tiếng. Không cần mất thì gi đê s u tra lý li ch và th tay nghệ.

Nh ng đến môn “Cầ u quyền” thì th c là gay. Biết ai gio i ngón này mà gi i thiê u?

Cuối cùng có một cánh tay ruồi t rờn lên, giới thiệu Mike Tyson, võ sĩ Mỹ da đen, người đã đánh bại thành tích cần cù tại đối thủ của mình là Holyfield trong trận đấu thua ngày 28/6/1997.

Cả phòng hô ồ lên một tiếng rồi bàn tán nhỏ to râm ran. Nhiều ý kiến cho rằng nếu một người của để quốc Mỹ sẽ mất mặt lắm. Nhưng cái vụ bên Tô ng của Thể thao bóng đá một huấn luyện viên người Ý đã mắc tiền mà không ra gì để cuối cùng bị nó kéo ra tòa án Quốc tế phải bồi thường một khoản tiền lớn mà còn làm Nhà nước ta mang nhục. Hơn nữa, cái thằng “Mai Tai Sơn” đó là loa ị “nhân dân t ố phát” rất đáng căm ghét, ầu manh, côn đồ, du thủ du tâm, nếu một nó thì d ầu luận sẽ cho chúng ta là “người tâm người mã tâm mã”, “trò nào thầy nấy”.

Một đại biểu phía Bắc mà nh ể để nghị :

-Xét về căn tr ờm, mà căn có bài báo và thành công “chăm phân chăm” thì theo tôi, không ai qua mặt được ngài Phạm Quang Nghi , Bí thư Thành ủy Hà Nội, Ủy viên Bộ Chính trị. Thành tích của ngài qua các vụ Thái Hà và Tòa Khâm sát Hà Nội. Chỉ trong một thời gian kỳ ầu có mấy ngày mà ngài “căn” được hai mảnh đất của giáo dân nơi này, xây dựng nên hai vườn hoa là đầu thấy cái tài của ngài. Thành tích “hoành tráng” mới đây nhất là vào lúc 2 giờ sáng ngày 6/1/2010, tại giáo xứ Đông Chiêm, xã An Phú, huyện Mỹ Đức, Hà Nội, ngài Nghi đã lên cho hàng ngàn công an, cả nh sát đến bao vây và đích thân dùng răng cắn nát cây thánh giá đúc bằng xi măng, cốt sắt của giáo dân dựng trên đỉnh Núi Ch ế, để tri ết phá biểu t ố ng đức tin của người theo đạo.

Cả phòng hô ồ lên tán th ờng và nhất trí đồng tình với sự tiến c ồ vô cùng sáng suốt này. Th ờa thẳng xông lên, vị đại biểu phía Bắc còn đề nghị thêm là hãy trích bớt ngân quỹ dành mua vũ khí hàng năm để hỗ trợ “đạo của” cho người dân Lý Sơn học võ thêm phân dũng mãnh.

-Hỗ trợ về chuyên gì? Đã nói là không phát súng nữa c ờ mà?

-Hỗ trợ tài chánh cho người dân đi bi ết rằng vàng để khi cần sẽ có “chất lượng cao” hơn. Thằng Mai Tai Sơn cần cù tại Hồ Li Phiêu chẳng pha ị là nh ờ có hàm răng vàng đó ?

-Đề nghị cho biết rằng sắt thôi. Biết rằng vàng chỉ tôi gõ i lòng tham của chúng. Ta chỉ cần đủ c miếng nào thì đã biết chúng đề ra nhò rằng đề lấy vàng rồi. L i bắt câ p ha i!

Ủy ban Quốc phòng An ninh của Quốc hội là i ô lên mô t lần nãa với l i đề nghị đây thuyết phục này với s nhất trí hào phóng 100%.

L i mô t lần nãa, ng dân Lý Sợ n sợ ng nhe! Mô t triêu u bô đồ i, công an, ca nh sát anh hùng của Đa ng ta đều co đầu, rút cò nh con rùa đen, không mô t ai dám xông ra biên Đông đối mặt với quân c p biên n, gi đây “danh d – tô quốc - trách nhiêm” đều dôn hết lên hai tay và rằng của ng dân Lý Sợ n đề ba o vê biên n đa o của ta. Còn vinh d nào l n lao h n nãa?

Phen này ng dân Lý Sợ n hãy c i lên đi cho rằng vàng sáng chói nhe!

Chỉ xem dũng khí của ng dân Lý Sợ n, chỉ bằng hai tay không mà “bắt cò p” d! (Đ ng nói lái)

Đang trong lúc “t s” với thành qua đ t đ c suốt ba ngày ho p rất “căng”, m i ng i còn đang lằng lằng với ca nh “mãnh hô nan đi ch quân cây”, mấy tên “tàu la” đang rên ri , đau đ n vì bị trúng chiêu trong m thì bỗng có mô t ông Đa i biêu u nêu thắc mắc rất ng ngâ n:

-Xin ho i hô i nghị , sau khi ng dân đ c huấn luyện xong hai ngón võ “Cầu quyền” và “Bóp dế” tuy l i ha i nh vâ y nh ng làm sao tiếp câ n đ c với quân “tàu la” đề xuất chiêu “căn và bóp” trong lúc bo n chúng có sủng và đ ng cách xa ng dân mấy th c đề ra l nh nằm xuống hoặc gi tay đâu hàng?

Câu ho i rất đ n gia n vâ y mà khiến cho ai nấy đều tr mắt ếch ra nhìn nhau hồi lâu, không mô t ai có ý kiến, ý cò gì đề gia i đáp.

Thế là kết quả sau ba ngày họp thành ra công cốc. Cuối cùng, ngài Chu nhiên m Lê Quang Bình quyết định hoãn phiên họp lại i tuần sau sẽ tái nhóm và đề nghị moi ng i nên cố công tìm cho ra bí kíp của “Hội đồng chuôt” đã thất truyền, xem th ch chuôt đã dùng chiêu thức nào i có thể đem chuông treo đ c vào cò mèo, đề truyền thu cho ng dân Lý S n có thể áp sát bọn “tàu la” đề thi triển công phu “căn và bóp”.

Vào phút chót sắp tan hàng, quý đ i biên u định nh th phào đề ai về dinh nấy nghị ng i chỉ tuân t i tr la i hội i tr ng đề ... ngu gu c và nói nh m tiếp, la i bỗng có thắc mắc nhắc nh :

-Th a đồng chí Chu nhiên m! Chẳng ng pha i chúng ta đã có ký h p đồng v i ông anh Liên xô đề đã t mua 6 tàu ngầm Kilo v i 12 máy bay tiêm kích SU-30MK2 tiêu tốn h n 2 ty đô xanh...

Chu nhiên m Lê quang Bình vô i gi ngón tay tro đề lên môi nh ra dấu hãy giữ bí mật rồi xuống giao ng nho nhỏ s có ng i nghe lén:

-Đồng tác gia thôi! Đa ng ta đang làm đồng tác gia đề trấn an d lu n trong n c đang chệch bại Đa ng và Nhà n c ta hèn nhất, qui lu y tr c ngoa i bang, trong khi la i hung hăng con bo xít v i dân trong n c. Mấy cái th tàu lặn và máy bay đó đánh đấm đ c ai? “N c la” nó đã có rất nhiều t khuya rồi. Đồng chí không thấy ngày 8/5/10 v a rồi hai tàu của ta, HQ 261 và HQ 262 đã tham gia diễn tập chung v i hai tàu 754 và 756 thuộc Ha m đô i Nam Ha i của Ha i quân “n c la” đó à? Đa i t ng Phùng Quang Thanh, Bộ Tr ng Quốc phòng của ta còn b môt câu rất thối: “Các chuyển tuần tra liên h p của ha i quân hai n c đã thể hi n tinh thần lắng giềng h u nghị , góp phần tăng c ng hi u biết và tin cậy lẫn nhau”.

-Thế... thế... còn hai nhà máy điện n nguyên t đang xây đ ng Ninh Thuận thì sao?

-Ấy! Chúng chính là hai quả bom nguyên t mà Đa ng ta chu n bi sẵn đề đến th i điện m Đa ng dâng n c cho Đa i Hán Thiên triều mà toàn dân pha n đối, nô i lên chống la i thì nh “n c la” t i bấm nút đó!

Ngô Dân Ly: Sợ n... Sợ...ng Nhe!

Tác Giả: Nguyễn Thanh Ty

Thứ Bảy, 12 Tháng 6 Năm 2010 14:54

-A! Ra thế! Tha o nào Đa ng và Nhà n c ta úy ky hai tiếng Trung Quốc, pha i go i né ra là “n c la” mô t cách nhu c nhấ. Chi có ng i dân m i dám chi mắt, day trán kêu thắ ng nó là thằng Tàu ô, Tàu kh a, quân xâm l c c p n c mà thôi!